

російськомовної чи суржикомовної дружини цілком може зруйнувати прищеплену його матір'ю українськість.

Суржик – феномен не тільки мовної, а й – геополітичної стратегії. Це своєрідний варіант відповіді на питання вибору України. Сучасна влада в державі принципово уникає відповідей на геополітичні питання, такі як орієнтація на Росію чи Захід. Російська експансія для України відчувається на порядок сильніше, ніж американсько-європейську, то й реагує на неї податливістю мовної політики. Можна не проголошувати російську мову офіційною, як вимагають східні регіони, але просто-напросто широко й безборонно вживати її в офіційних сферах, щонині й маємо.

Треба мати на увазі, що згубний вплив на нашу мову мають не тільки самі русизми, які деформують нашу мову, розхитують її зсередини, руйнують її специфічні особливості й ознаки – усе те, що визначає її самодостатність як окремої мови, позбавляють її здатності протистояти російському впливу.

Zaika I. Yu.

Luhansk Technology and Design College

THE AUDIO-LINGUAL METHOD AND SPEECH DEVELOPMENT

While the first two principal methods in history, the Grammar-Translation Method and the Direct Method, were largely developed in Europe, the Audio-lingual Method as a third influential method, was born mainly in the United States and became influential in most parts of the world in the 1950s and 1960s. The Audio-lingual Method is widely used when studying foreign languages at colleges and universities. It has the following distinctive characteristics:

1. Separation of the four skills - listening, speaking, reading, and writing - and the primacy of the audio-lingual over the graphic skills.
2. The use of dialogues as the chief means of presenting the language.
3. Emphasis on certain practice techniques: mimicry, memorization, and pattern drills.
4. The use of language laboratories.
5. Establishing a linguistic and psychological theory as a basis for the teaching method.

The Audio-Lingual method focuses on oral skills. It aims to improve students' speaking achievement. Language items are presented to students in spoken form without reference to the mother tongue so that they can learn language skills effectively. The goal of the Audio-Lingual method is via teaching vocabulary and grammatical patterns through dialogues, to enable students to respond quickly and accurately in spoken language. The dialogues are learnt through repetition and such drills as repetition, backward build-up, chain, substitution, transformation, and question-and-answer are conducted based upon the patterns in the dialogue.

Tim Bowen explains the contributions of this method to language learning as: „Most teachers will at some point require learners to repeat examples of grammatical

structures in context with number of aims in mind: stress, rhythm, intonation, ‘consolidating the structure’, enabling learners to use the structure accurately through repetition, etc. Question and answer in open class or closed pairs to practice a particular form can also be argued to have its basis in the audio-lingual approach, as can, without doubt, any kind of drill”.

Nunan is of the opinion that Audio-Lingual method „has probably had a greater impact on second and foreign language teaching than any other method. It was, in fact, the first approach which could be said to have developed a ‘technology’ of teaching and based on ‘scientific’ principles”.

As a consequence from the approach and assumptions considered above, the main procedures put into practice by Audio-lingualism give a primary emphasis to an oral approach of foreign language training and focus on an accurate speech, but grammatical explanations do not have an important role corresponds with the USA structuralist tradition of foreign language teaching at colleges, schools and universities.

Зибіна А.Р.
НТУ «ХП»

ПРОБЛЕМИ ОРФОЕПІЇ В МОЛОДІЖНИХ ТЕЛЕПРОГРАМАХ

У повідомленні мова йде про проблеми орфоєпії в молодіжних телепрограмах. Орфоєпія – це складова частина тих засобів, які створюють естетику мовлення. Мова – це те, що виявляє сутність людини, і тому на мовне виховання слід звертати особливу увагу. Навчання правильній вимові необхідне так само, як і орфографії та граматичним правилам. Насамперед, це стосується мовленнєвої практики людей так званих «публічних професій», до яких належить, безумовно, і журналістика в усіх її проявах. Звертаючи увагу на ці моменти, я вважаю актуальним дослідження вимови ведучих молодіжних телевізійних програм. Адже, як можна спостерігати, ведучі доволі часто нехтують нормами української літературної мови в цілому та орфоєпічними зокрема.

Спочатку визначимо, що представляє собою поняття «орфоєпія». Вузьке розуміння цього терміна ми знаходимо здебільшого у словниках, довідниках та енциклопедіях. Орфоєпія (від грецького *orthos* – правильний і *epos* – мовлення) – це вивчення норми звуковимови.

Якщо ширше розглянемо це поняття, то побачимо, що воно стосується не лише правил вимови окремих звуків і словосполучень, а також норм наголошування та інтонації. Орфоєпія входить до складу культури мовлення та загальної культури людини. А тому, порушення орфоєпічних норм призводить до зниження культури як окремої людини, так і цілого суспільства. У моєму випадку окремою людиною виступає телеведучий.

Я розглянула вимовні помилки телеведучих за такою умовною класифікацією: 1. Оглушення дзвінкого приголосного в позиції кінця слова: «Я маю вам віддати при[с]» (Мирослав Кувалдін, ведучий програми